

Opinia Komitetu Regionów „Handel przydziałami emisji”

(2008/C 325/04)

KOMITET REGIONÓW

- Zwraca się do Komisji o przyspieszenie prac nad przepisami włączającymi sektor transportu lotniczego do systemu ETS oraz o objęcie sektora transportu morskiego systemem ETS w możliwie jak najkrótszym czasie.
- Wyraża zaniepokojenie faktem, że dyrektywa nie stanowi instrumentu zachęcającego do redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze gospodarki odpadami, szczególnie problematycznym zarówno pod względem emisji, jak i z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego.
- Zaleca, by państwa członkowskie przeznaczały dla władz lokalnych i regionalnych przynajmniej 30 % wpływów pochodzących ze sprzedaży na licytacji przydziałów, aby promować energię ze źródeł odnawialnych i efektywność energetyczną w końcowym wykorzystaniu energii w celu wypełnienia zobowiązania wspólnotowego zakładającego, że do 2020 r. 20 % zużywanej energii ma pochodzić ze źródeł odnawialnych, a efektywność energetyczna ma wzrosnąć o 20 % do 2020 r.; jak również w celu wspierania działań ograniczających emisje gazów cieplarnianych w sektorach niewłączonych do ETS, w szczególności w sektorze transportu i gospodarki odpadami.
- Zaleca podjęcie środków na rzecz wsparcia określonych sektorów energochłonnych w przypadku przenoszenia wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich.
- Najpóźniej pół roku po wejściu w życie dyrektywy Komisja, po konsultacji ze wszystkimi właściwymi partnerami społecznymi oraz z Komitetem Regionów, przedłoży konkretne propozycje na rzecz zapobiegania przenoszeniu wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich przez energochłonne sektory i podsektory.

Sprawozdawca: Pietro MARAZZO (IT/PSE), Przewodniczący regionu Lacjum

Dokument źródłowy

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych

COM(2008) 16 wersja ostateczna — 2008/0013 (COD)

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Zalecenia ogólne

1. Przypomina, że samorządy lokalne i regionalne w istotny sposób przyczyniają się do powodzenia inicjatyw europejskich i odgrywają decydującą rolę w realizacji polityki w zakresie ochrony środowiska oraz polityki przemysłowej i energetycznej.

2. Popiera stosowanie zasady „zanieczyszczający płaci”, która powinna zostać konkretnie wcielona w życie we wszystkich obszarach polityki wspólnotowej związanych z ochroną środowiska i klimatu. Internalizacja kosztów dóbr i usług ponoszonych przez środowisko stanowi bowiem zasadniczy element odpowiedniej polityki publicznej opartej na zasadach trwałego, zrównoważonego i przyjaznego dla środowiska rozwoju gospodarczego.

3. Docenia zatem podejmowane do tej pory wysiłki Komisji Europejskiej na rzecz stworzenia skutecznie działającego rynku emisji dwutlenku węgla, który mógłby wyznaczyć w ramach systemu wolnego handlu „cenę zanieczyszczenia dla jednej tony dwutlenku węgla”.

4. Przyjmuje z zadowoleniem propozycję dostosowania i aktualizacji systemu ETS (Emission Trading Scheme — system handlu uprawnieniami do emisji) na podstawie osiągniętych do tej pory wyników i problemów wynikłych w pierwszej fazie funkcjonowania systemu (2005–2007).

5. Uważa, że pomimo poczynionych postępów trzeba nadal wzmacniać przejrzystość i wiarygodność systemu ETS w perspektywie długoterminowej i zwracać uwagę na skutki społeczne i środowiskowe proponowanych działań, w szczególności na szczeblu lokalnym i regionalnym.

Kwestie związane z dostosowaniem do systemu ETS

Dostosowania techniczne

6. Przypomina, że uproszczenie proponowane przez Komisję obejmujące możliwość wyłączenia najmniejszych obiektów przemysłowych oraz wyjaśnienie pojęcia „instalacji spalania” wzmocniłoby wiarygodność, wydajność i przejrzystość całego rynku emisji dwutlenku węgla.

7. Zwraca się do Komisji, by wychodząc poza ogólne odniesienia do ewentualnych środków z zakresu polityki podatkowej (tzw. podatek od emisji dwutlenku węgla), uściśliła, jakie równorzędne działania mogłyby podjąć państwa członkowskie w celu redukcji emisji w małych instalacjach.

8. Stwierdza, że jeżeli chodzi o licytacje przydziałów emisji należy przejść w sposób stopniowy i progresywny od fazy zupełnie bezpłatnego ich przyznawania do sprzedaży w ramach licytacji publicznych. Zdecydowanie opowiada się za koniecznością ochrony mniej zamożnych grup społecznych przed ewentualnym wzrostem cen produktów przemysłowych oraz innych nośników energii, a konkretnie energii elektrycznej, również poprzez udzielenie im pomocy na rzecz podniesienia efektywności energetycznej w gospodarstwach domowych.

9. Popiera propozycję Komisji, by zmienić dotychczasowe podejście polegające na przyjmowaniu NAP (krajowych planów rozdzielania) przez każde państwo członkowskie i ocenia pozytywnie decyzję o wyznaczeniu wspólnych celów na szczeblu wspólnotowym zgodnie z jednolitym i solidarnym podejściem obejmującym całą UE.

10. Zgadza się z propozycją Komisji dotyczącą włączenia procesu wychwytywania, transportu i geologicznego składowania dwutlenku węgla do systemu ETS i wyraża nadzieję, że zostanie udzielone odpowiednie wsparcie dla badań nad tymi technologiami, które wymagają jeszcze dalszego rozwoju i inwestycji, pod warunkiem, że dokonana zostanie ocena negatywnego wpływu, jaki składowanie dwutlenku węgla może wywrzeć na ekosystemy, w których będzie się odbywać.

11. Przypomina, jak ważną rolę mogą odegrać badania w dziedzinie energetyki i środowiska dla zredukowania emisji i dostosowania oraz ma nadzieję, że dyrektywa stanie się skutecznym instrumentem zapewniającym stałe źródło finansowania dla takich działań.

12. Nalega, by decyzja o włączeniu nowych sektorów i obszarów działalności do systemu ETS opierała się nie tylko na ocenie ryzyka utraty konkurencyjności przemysłu europejskiego wobec rynków międzynarodowych, ale również na ocenie rzeczywistego zanieczyszczenia spowodowanego przez ten sektor i potencjalnego postępu technologicznego we włączonym sektorze a także na sprawdzeniu ograniczeń w przenoszeniu dodatkowych kosztów na klientów końcowych.

13. Zatem zwraca się do Komisji o przyspieszenie prac nad przepisami włączającymi sektor transportu lotniczego do systemu ETS oraz o objęcie sektora transportu morskiego systemem ETS w możliwie jak najkrótszym czasie (patrz punkt 65 opinii CdR nr 22/2008).

14. Popiera zasadę współpracy i solidarności państw wprowadzoną do nowego systemu ETS, między państwami o wysoko rozwiniętej technologii (których sektory przemysłowe mają wyższą efektywność energetyczną) a państwami słabiej rozwiniętymi (których gospodarki są bardziej energochłonne i potrzebują wyższej stopy wzrostu).

Wymiar międzynarodowy walki ze zmianami klimatycznymi

15. Docenia starania podejmowane do tej pory przez UE w międzynarodowych negocjacjach związanych z wdrażaniem protokołu z Kioto, ostatnio na konferencji na Bali, oraz przy opracowywaniu strategii uzgodnionych na szczelbu światowym, w szczególności dotyczących podziału wysiłków pomiędzy krajami bogatymi a rozwijającymi się. Zatem wyraża nadzieję, że osiągnięte do tej pory wyniki będzie można dodatkowo wzmocnić i pogłębić dzięki porozumieniom, jakie zostaną zawarte na najbliższych konferencjach międzynarodowych w Poznaniu i Kopenhadze.

16. Wzywa do dodatkowych działań w zakresie walki ze zmianami klimatycznymi i do rozszerzenia celów wyznaczonych dla systemu ETS, tak by dostosować je do celu, jakim jest ogólna redukcja emisji o 30 % w następstwie zawarcia umów międzynarodowych w tej dziedzinie.

17. Podkreśla, że konieczne jest, aby wskutek planowanego międzynarodowego porozumienia wszystkie odpowiednie sektory były w równy sposób traktowane na całym świecie. Dlatego należy ustalić minimalne wymogi, które musi spełnić to porozumienie, aby można je było uznać za porozumienie międzynarodowe w rozumieniu dyrektywy.

Nowe sektory podlegające regulacji

18. Nalega na konieczność dysponowania odpowiednimi analizami kosztów i korzyści dotyczących włączenia nowych sektorów produkcyjnych do systemu ETS w celu uniknięcia efektów zakłócających konkurencję spowodowanych faktem, że ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wprowadzą rywalizację pomiędzy odmiennymi sektorami przemysłu.

19. Wyraża zaniepokojenie faktem, że dyrektywa nie stanowi instrumentu zachęcającego do redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze gospodarki odpadami, szczególnie problematycznym zarówno pod względem emisji, jak i z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego.

20. Przypomina, że równoległe z istnieniem systemu handlu uprawnieniami do emisji niezbędne jest podjęcie wysiłków przede wszystkim na rzecz przestawiania się na środki transportu bardziej przyjazne dla środowiska. Władze krajowe muszą przejść w tym wypadku odpowiedzialność oraz rozbudować infrastrukturę kolejową i wodną, a także promować ogólnie transport intermodalny.

Konkurencyjność przedsiębiorstw i ochrona konsumentów

21. Stwierdza, że Komisja nie oszacowała odpowiednio ryzyka utraty konkurencyjności sektorów przemysłowych i że właściwe środki wsparcia i ochrony gospodarek europejskich nie zostały jeszcze przewidziane w nowej dyrektywie. Podkreśla znaczenie stabilnego środowiska, atrakcyjnego dla inwestorów oraz zwraca uwagę na konieczność zmierzenia się wraz z upływem czasu z ryzykiem przeniesienia emisji do krajów o mniej surowych normach dotyczących ochrony środowiska i o mniejszych kosztach (wycieki emisji). Wzywa Komisję, aby jak najszybciej przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycje ogólnospółnotowych i w pełni zharmonizowanych przepisów dotyczących nieodpłatnego przyznawania przydziałów. Przepisy te powinny uwzględnić sytuację energochłonnych sektorów i podsektorów, w przypadku których istnieje znaczne ryzyko przenoszenia wysokoemisyjnej produkcji.

22. Zaleca, by wysiłki niezbędne do walki ze zmianami klimatycznymi zostały odpowiednio podzielone między zainteresowanymi podmiotami z branży przemysłowej i końcowymi klientami w celu uniknięcia ryzyka, że wyłącznie ci ostatni zostaną obciążeni (szczególnie w niektórych sektorach produkcyjnych) dodatkowymi kosztami wynikającymi z przyjętych strategii.

23. Stwierdza, że wniosek Komisji nie poświęca wystarczająco dużo uwagi konieczności uniknięcia niekorzystnych skutków dla mniej zamożnych grup społecznych, szczególnie w zakresie potencjalnego wpływu dyrektywy na wzrost taryf za energię elektryczną. Zatem zwraca się do Komisji o większy nadzór nad rynkami, wzmocnienie zaufania konsumentów i ograniczenie ryzyka manipulacji na rynku.

24. Opowiada się za tym, by przy przydzielaniu bezpłatnych uprawnień uznawano redukcję emisji już osiągniętą przez poszczególne przedsiębiorstwa. Instalacje, które ze względu na najniższą wartość emisji gazów cieplarnianych na jednostkę produkcji stanowią wzorzec odniesienia (benchmark) w swojej gałęzi produkcyjnej mogłyby otrzymywać nieodpłatnie 100 % przydziałów.

Wkład samorządów lokalnych i regionalnych

25. Podkreśla, że samorzady lokalne i regionalne walczą na pierwszej linii frontu ze skutkami zachodzących zmian klimatycznych i muszą zatem zostać odpowiednio zaangażowane w przyjmowanie wszystkich strategii dotyczące przeciwdziałania i dostosowania.

26. Zwraca uwagę Komisji Europejskiej na konieczność uwzględnienia w przeglądzie systemu ETS nie tylko konsekwencji dla konkurencyjności na szczelbu krajowym lub międzynarodowym, ale również zagrożeń dla konkurencyjności i atrakcyjności poszczególnych regionów w obrębie UE.

27. Zaleca zatem właściwe uwzględnienie wymogów polityki rozwoju regionalnego i zwraca uwagę na fakt, że dla zwiększenia przejrzystości i funkcjonalności rynku emisji dwutlenku węgla, niektóre ośrodki przemysłowe zostaną poddane głębokiej restrukturyzacji prowadzącej aż do usunięcia z systemu produkcyjnego ośrodków mniej wydajnych lub przechodzących kryzys. W takim wypadku zaleca, by przewidziano działania wspomagające proces planowanego przestawienia produkcji i środki wsparcia dla pracowników, których to dotyczy.

28. Uznaje, że wzmocnienie i dostosowanie systemu ETS wymaga bardziej spójnych działań i że należy przyjąć bardziej ambitne cele zakładające redukcję emisji gazów cieplarnianych o 30 % do 2020 r. w następstwie zawarcia umów międzynarodowych, nad którymi toczą się dyskusje.

29. Uważa, że przy udziale samorządów lokalnych i regionalnych należy zwiększać zaangażowanie opinii publicznej w wysiłki podejmowane przez UE na rzecz przeciwdziałania zachodzącym zmianom klimatycznym. Taka działalność podnosząca świadomość powinna służyć wykształcaniu pozytywnych zachowań u jednostek i uświadomić opinii publicznej, jak istotne kwestie przemysłowe i technologiczne leżą często u podstaw przyjętych strategii.

30. Wskazuje na konieczność wzmocnienia działań samorządów lokalnych i regionalnych w dziedzinie edukacji i informowania użytkowników końcowych oraz podmiotów prowadzących małe i średnie przedsiębiorstwa wchodzące w zakres stosowania dyrektywy ETS.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 1 ustęp 5 (artykuł 9)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 9</p> <p style="text-align: center;">Liczba przydziałów w całej Wspólnocie</p> <p>Począwszy od 2013 r. liczba wydawanych corocznie w całej Wspólnocie przydziałów ulega zmniejszeniu w sposób liniowy, przy czym za punkt wyjścia przyjmuje się wartość z połowy okresu 2008–2012. Liczba przydziałów ulega zmniejszeniu o współczynnik liniowy wynoszący 1,74 % średniej całkowitej rocznej liczby przydziałów rozdzielonych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami Komisji dotyczącymi przedkładanych przez te państwa krajowych planów rozdzielania na lata 2008–2012.</p> <p>Do dnia 30 czerwca 2010 r. Komisja informuje o bezwzględnej liczbie przydziałów na rok 2013, obliczonej w oparciu o całkowite liczby przydziałów rozdzielonych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami Komisji dotyczącymi przedkładanych przez te państwa krajowych planów rozdzielania na lata 2008–2012.</p> <p>Najpóźniej w 2025 r. Komisja dokonuje przeglądu współczynnika liniowego określającego liniowy spadek liczby przydziałów.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 9</p> <p style="text-align: center;">Liczba przydziałów w całej Wspólnocie</p> <p>Począwszy od 2013 r. liczba wydawanych corocznie w całej Wspólnocie przydziałów ulega zmniejszeniu w sposób liniowy, przy czym za punkt wyjścia przyjmuje się wartość z połowy okresu 2008–2012. Liczba przydziałów ulega zmniejszeniu o współczynnik liniowy wynoszący 1,74 % średniej całkowitej rocznej liczby przydziałów rozdzielonych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami Komisji dotyczącymi przedkładanych przez te państwa krajowych planów rozdzielania na lata 2008–2012.</p> <p>Do dnia 30 czerwca 2010 r. Komisja informuje o bezwzględnej liczbie przydziałów na rok 2013, obliczonej w oparciu o całkowite liczby przydziałów rozdzielonych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami Komisji dotyczącymi przedkładanych przez te państwa krajowych planów rozdzielania na lata 2008–2012.</p> <p><u>Najpóźniej w 2025 r. Komisja dokonuje przeglądu współczynnika liniowego określającego liniowy spadek liczby przydziałów. Najpóźniej w 2018 r. Komisja dokona przeglądu dyrektywy pod kątem dalszego rozwoju w okresie po roku 2020.</u></p>

Uzasadnienie

Proponowana zmiana dyrektywy dotyczy okresu 2013–2020. Dlatego nie należy proponować ustaleń sięgających poza rok 2020. Daleko posunięte zmiany w stosunku do obecnego systemu handlu uzasadniają natomiast przeprowadzenie ogólnego przeglądu najpóźniej w 2018 r.

Poprawka 2

Artykuł 1 ustęp 7 (artykuł 10 ustęp 3)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Co najmniej 20 % dochodów ze sprzedaży w drodze licytacji przydziałów, o których mowa w ust. 2, w tym wszystkie dochody ze sprzedaży w drodze licytacji przydziałów, o których mowa w ust. 2 lit. b), powinno zostać wykorzystane na następujące cele:</p>	<p>Co najmniej 20 % 50 % dochodów ze sprzedaży w drodze licytacji przydziałów, o których mowa w ust. 2, w tym wszystkie dochody ze sprzedaży w drodze licytacji przydziałów, o których mowa w ust. 2 lit. b), <u>państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne powinny wykorzystać</u> powinno zostać wykorzystane na następujące cele:</p>

Poprawka 3

Artykuł 1 ustęp 7 (artykuł 10 ustęp 3 litera f)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>uwzględnienie aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niższych i średnich dochodach, np. przez racjonalizację zużycia energii i poprawę izolacji cieplnej budynków;</p>	<p>uwzględnienie aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niższych i średnich dochodach, np. przez <u>użycie środków typu ekonomicznego kompensujących ewentualny wzrost cen energii elektrycznej, między innymi wspierając większą racjonalizację zużycia energii i poprawę izolacji cieplnej budynków;</u></p>

Uzasadnienie

Należy włączyć do środków kompensujących dla gospodarstw o niższych dochodach również środki o charakterze czysto ekonomicznym.

Poprawka 4

Artykuł 1 ustęp 7 (artykuł 10 ustęp 3), dodać ustęp 3a

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p>3a <u>Przynajmniej 30 % wpływów pochodzących ze sprzedaży na licytacji przydziałów, o których mowa w ustępie 2, łącznie z wszystkimi wpływami z licytacji, o których mowa w literze b), państwa członkowskie przeznaczają dla władz lokalnych i regionalnych w celu:</u></p> <p>a) <u>promowania energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej w końcowym wykorzystaniu energii w celu wypełnienia zobowiązania wspólnotowego zakładającego, że do 2020 r. 20 % zużywanej energii ma pochodzić ze źródeł odnawialnych, a efektywność energetyczna ma wzrosnąć o 20 % do 2020 r.;</u></p> <p>b) <u>wspierania działań ograniczających emisje gazów cieplarnianych w sektorach niewłączonych do ETS, w szczególności w sektorze transportu i gospodarki odpadami;</u></p> <p>c) <u>finansowania działań informacyjnych mających na celu zachęcanie do pozytywnych zachowań użytkowników końcowych dążących do zrównoważenia ewentualnych podwyżek cen energii elektrycznej;</u></p> <p>d) <u>finansowania działań edukacyjnych i informacyjnych służących zachęcaniu do pozytywnych zachowań małych i średnich przedsiębiorstw oraz podmiotów gospodarczych.</u></p>

Uzasadnienie

Należy przyznać odpowiednią rolę regionom i władzom lokalnym w działaniach na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i zapewnić ich właściwe finansowanie.

Należy przyznać konkretną rolę regionom i władzom lokalnym w promowaniu energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej.

Należy finansować działania na szczeblu regionalnym i lokalnym w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach niewchodzących w zakres stosowania dyrektywy ETS, takich jak gospodarka odpadami i sektor transportu.

Należy finansować działania edukacyjne i informacyjne skierowane do obywateli oraz do podmiotów działających w branży przemysłowej wchodzących w zakres stosowania dyrektywy ETS.

Poprawka 5

Artykuł 1 ustęp 7 (artykuł 10 ustęp 5)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Do dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja przyjmie rozporządzenie w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży przydziałów w drodze licytacji, tak by zapewnić prowadzenie tej sprzedaży w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący. Licytacje są zaprojektowane w taki sposób, by zapewnić operatorom, a w szczególności wszystkim małym i średnim przedsiębiorstwom objętym systemem wspólnotowym, swobodny dostęp do licytacji, oraz zapobiec zakłócaniu jej przebiegu przez innych uczestników. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. [23 ust. 3].</p>	<p>Do dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja przyjmie rozporządzenie w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży przydziałów w drodze licytacji, tak by zapewnić prowadzenie tej sprzedaży w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący. Licytacje są zaprojektowane w taki sposób, by zapewnić operatorom, a w szczególności wszystkim małym i średnim przedsiębiorstwom objętym systemem wspólnotowym, swobodny dostęp do licytacji, oraz zapobiec zakłócaniu jej przebiegu przez innych uczestników. <u>Aby uniknąć niepożądanego zysku ze spekulacji, można ograniczyć dostęp do licytacji, udzielając go tylko podmiotom faktycznie uczestniczącym w rynku.</u> Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. [23 ust. 3].</p>

Uzasadnienie

Z uwagi na przewidywaną ograniczoną liczbę przydziałów emisji istnieje niebezpieczeństwo nieproporcjonalnego wzrostu cen spowodowanego czynnikami o charakterze czysto spekulacyjnym.

Poprawka 6

Artykuł 1 ustęp 8 (artykuł 10a ustęp 1)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Do dnia 30 czerwca 2011 r. Komisja przyjmie ogólnowspólnotowe i w pełni zharmonizowane przepisy wykonawcze dotyczące zharmonizowanego rozdzielania przydziałów, o którym mowa w ust. 2 do 6 i ust. 8.</p> <p>Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. [23 ust. 3].</p> <p>Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, zapewniają w stopniu, w jakim jest to możliwe, rozdzielanie przydziałów w sposób, który nie stanowi zachęty do zwiększenia emisji, natomiast stanowi zachętę do stosowania technologii oszczędnych pod względem zużycia energii oraz emisji gazów cieplarnianych, a także zachętę do ograniczenia emisji, przez uwzględnienie najbardziej wydajnych technologii, zamienników, alternatywnych procesów produkcyjnych, wykorzystania biomasy oraz wychwytywania i składowania gazów cieplarnianych. Nie rozdziela się żadnych bezpłatnych przydziałów w odniesieniu do jakiegokolwiek formy produkcji energii elektrycznej.</p> <p>Po zawarciu przez Wspólnotę międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, nakładającego na strony obowiązek zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w stopniu porównywalnym z redukcją we Wspólnocie, Komisja dokona przeglądu tych przepisów celem zapewnienia, że przydziały rozdzielane są bezpłatnie jedynie w tych przypadkach, które są w pełni uzasadnione w świetle tego porozumienia.</p>	<p>Do dnia 30 czerwca 2011 r. Komisja przyjmie ogólnowspólnotowe i w pełni zharmonizowane przepisy wykonawcze dotyczące zharmonizowanego rozdzielania przydziałów, o którym mowa w ust. 2 do 6 i ust. 8.</p> <p>Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. [23 ust. 3].</p> <p>Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, zapewniają w stopniu, w jakim jest to możliwe, rozdzielanie przydziałów w sposób, który nie stanowi zachęty do zwiększenia emisji, natomiast stanowi zachętę do stosowania technologii oszczędnych pod względem zużycia energii oraz emisji gazów cieplarnianych, w tym kogeneracji, a także zachętę do ograniczenia emisji, przez uwzględnienie najbardziej wydajnych technologii, zamienników, alternatywnych procesów produkcyjnych, wykorzystania biomasy oraz wychwytywania i składowania gazów cieplarnianych. Nie rozdziela się żadnych bezpłatnych przydziałów w odniesieniu do jakiegokolwiek formy produkcji energii elektrycznej. <u>Natomiast wszystkie inne sektory mogą zostać objęte bezpłatnymi przydziałami.</u></p> <p>Po zawarciu przez Wspólnotę międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, nakładającego na strony obowiązek zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w stopniu porównywalnym z redukcją we Wspólnocie, Komisja dokona przeglądu tych przepisów celem zapewnienia, że przydziały rozdzielane są bezpłatnie jedynie w tych przypadkach, które są w pełni uzasadnione w świetle tego porozumienia.</p>

Uzasadnienie

Chodzi o uściślenie, że wszystkie inne sektory oprócz sektora produkcji energii elektrycznej mogą korzystać z bezpłatnych przydziałów (w całości lub częściowo).

Poprawka 7

Artykuł 1 ustęp 8 (artykuł 10a ustęp 3, dodać nowy ustęp 3a)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Producenci energii elektrycznej mogą nieodpłatnie otrzymać przydziały emisji w związku z energią ciepłą produkowaną w ramach kogeneracji o wysokiej wydajności, zdefiniowanej w dyrektywie 2004/8/WE, w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego popytu, co zapewni ich równe traktowanie z innymi producentami energii cieplnej. Po 2013 r. całkowita liczba przydziałów dla tego rodzaju instalacji z tytułu produkcji energii cieplnej jest corocznie korygowana współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9.</p>	<p>Producenci energii elektrycznej na podstawie wzorców odniesienia dotyczących produkcji rozdzielnej będą mogli <u>nieodpłatnie otrzymać przydziały emisji w związku z energią ciepłą produkowaną w ramach kogeneracji o wysokiej wydajności, zdefiniowanej w dyrektywie 2004/8/WE, w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego popytu, aby zapewnić ich równe traktowanie z innymi producentami energii cieplnej. Po 2013 r. całkowita liczba przydziałów dla tego rodzaju instalacji z tytułu produkcji energii cieplnej jest corocznie korygowana współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9.</u></p>

Poprawka 8

Artykuł 1 ustęp 8 (artykuł 10a ustęp 5)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Maksymalna liczba przydziałów, która stanowi podstawę obliczeń liczby przydziałów dla instalacji, które są objęte systemem wspólnotowym dopiero począwszy od 2013 r., nie może w 2013 r. przekraczać całkowitych skontrolowanych emisji z tych instalacji w latach 2005–2007. W każdym kolejnym roku całkowita liczba przydziałów dla tego rodzaju instalacji jest korygowana współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9.	Maksymalna liczba przydziałów, która stanowi podstawę obliczeń liczby przydziałów dla instalacji, które są objęte systemem wspólnotowym dopiero począwszy od 2013 r., nie może w 2013 r. przekraczać <u>średniej historycznej całkowitych skontrolowanych</u> emisji z tych instalacji w latach 2005–2007. W każdym kolejnym roku całkowita liczba przydziałów dla tego rodzaju instalacji jest korygowana współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9.

Uzasadnienie

Chodzi o uściślenie, że emisje instalacji, o których mowa, nie mogły być kontrolowane, gdyż instalacje te nie podlegały systemowi ETS w okresie 2008–2013.

Poprawka 9

Artykuł 1 ustęp 8 (artykuł 10a ustęp 6)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Pięć procent liczby przydziałów dla całej Wspólnoty, określonej zgodnie z art. 9 i 9a dla okresu 2013–2020, jest rezerwowanych dla nowych operatorów jako maksymalna liczba przydziałów, która może być im przyznana zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>Liczba przydziałów jest korygowana współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9.</p> <p>Nie rozdziela się żadnych bezpłatnych przydziałów emisji z tytułu produkcji energii elektrycznej przez nowych operatorów.</p>	<p>Pięć procent liczby przydziałów dla całej Wspólnoty, określonej zgodnie z art. 9 i 9a dla okresu 2013–2020, jest rezerwowanych dla nowych operatorów jako maksymalna liczba przydziałów, która może być przyznana nowym operatorom zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, <u>zostaje określona na podstawie prognoz kształtowania się PKB w przemyśle wspólnotowym w 2020 r. W każdym wypadku maksymalna liczba przydziałów nie może przekroczyć 5 % całkowitej liczby przydziałów wspólnotowych określonej zgodnie z art. 9 i 9a na okres 2013–2020.</u></p> <p>Liczba przydziałów jest korygowana współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9.</p> <p>Nie rozdziela się żadnych bezpłatnych przydziałów emisji z tytułu produkcji energii elektrycznej przez nowych operatorów.</p>

Uzasadnienie

Przydziały dla nowych operatorów powinny zostać określone na podstawie prognoz wzrostu PKB przemysłu w 2020 r. 5 % wydaje się zbyt wysoką wartością w stosunku do prognoz wzrostu PKB przemysłu wspólnotowego.

Poprawka 10

Artykuł 1 ustęp 8 (artykuł 10a ustęp 8)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
W 2013 r. i w każdym kolejnym roku do 2020 r. instalacjom w sektorach narażonych na znaczne ryzyko związane z przenoszeniem wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich przyznawane są bezpłatne przydziały emisji do wysokości 100 % liczby przydziałów określonej zgodnie z przepisami ust. 2 do 6.	W 2013 r. i w każdym kolejnym roku do 2020 r. instalacjom w sektorach narażonych na znaczne ryzyko związane z przenoszeniem wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich przyznawane są bezpłatne przydziały emisji do wysokości 100 % liczby przydziałów określonej zgodnie z przepisami ust. 2 do 6. <u>Przy rozdzielaniu należy w sposób uprzywilejowany przyznawać przydziały tym instalacjom, które powodują najniższe emisje dwutlenku węgla na jednostkę produkcji (stanowiącym wzorce odniesienia).</u>

Uzasadnienie

Wniosek Komisji stawia w niekorzystnej sytuacji przedsiębiorstwa, które dobrowolnie podjęły już starania na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Traktowanie przy rozdzielaniu nieodpłatnych przydziałów takich „czystych” instalacji na równi z „brudnymi” doprowadziłoby do zakłócenia konkurencji między przedsiębiorstwami działającymi w tym samym sektorze we Wspólnocie. Dlatego sprawiedliwe będzie odpowiednie uwzględnianie już osiągniętych rezultatów w zakresie ograniczenia emisji. Proponowany model opiera się na wzorcach odniesienia i przewiduje nieodpłatne przydzielanie 100 % uprawnień tylko „najczystszy” instalacjom. Jest to model wykonalny, przejrzysty i nie wpływa na konkurencyjność.

Poprawka 11

Artykuł 1 ustęp 8 (artykuł 10b)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Środki wsparcia określonych sektorów energochłonnych w przypadku przenoszenia wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich</p> <p>Najpóźniej w czerwcu 2011 r. Komisja, w świetle wyniku negocjacji międzynarodowych i osiągniętego w ich ramach porozumienia co do stopnia redukcji globalnych emisji gazów cieplarnianych, oraz po konsultacjach ze wszystkimi właściwymi partnerami społecznymi, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analityczne służące ocenie sytuacji energochłonnych sektorów i podsektorów, które zostały uznane za narażone na znaczne ryzyko związane z przenoszeniem wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich. Sprawozdaniu temu towarzyszy przedłożenie odpowiednich wniosków, które mogą obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dostosowanie odsetka przydziałów emisji dla tych sektorów lub podsektorów rozdzielanych bezpłatnie zgodnie z art. 10a; — włączenia do systemu wspólnotowego importerów produktów wytwarzanych przez sektory lub podsektory określone zgodnie z art. 10a. <p>Przy rozważaniu, które środki są właściwe, uwzględnią się również wszelkie wiążące porozumienia sektorowe prowadzące do zmniejszenia globalnych emisji w skali koniecznej do skutecznej walki ze zmianami klimatu, które można monitorować i kontrolować i które są przedmiotem obowiązkowych ustaleń w zakresie egzekwowania ich stosowania.</p>	<p>Środki wsparcia określonych sektorów energochłonnych w przypadku przenoszenia wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich</p> <p><u>Najpóźniej pół roku po wejściu w życie dyrektywy Komisja, po konsultacji ze wszystkimi właściwymi partnerami społecznymi oraz z Komitetem Regionów, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie konkretne propozycje na rzecz zapobiegania przenoszeniu wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich przez energochłonne sektory i podsektory.</u></p> <p>Najpóźniej w czerwcu 2011 r. Komisja, w świetle wyniku negocjacji międzynarodowych i osiągniętego w ich ramach porozumienia co do stopnia redukcji globalnych emisji gazów cieplarnianych, oraz po konsultacjach ze wszystkimi właściwymi partnerami społecznymi, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analityczne służące ocenie sytuacji energochłonnych sektorów i podsektorów, które zostały uznane za narażone na znaczne ryzyko związane z przenoszeniem wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich. Sprawozdaniu temu towarzyszy przedłożenie odpowiednich wniosków, które mogą obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dostosowanie odsetka przydziałów emisji dla tych sektorów lub podsektorów rozdzielanych bezpłatnie zgodnie z art. 10a; — włączenia do systemu wspólnotowego importerów produktów wytwarzanych przez sektory lub podsektory określone zgodnie z art. 10a. <p>Przy rozważaniu, które środki są właściwe, uwzględnią się również wszelkie wiążące porozumienia sektorowe prowadzące do zmniejszenia globalnych emisji w skali koniecznej do skutecznej walki ze zmianami klimatu, które można monitorować i kontrolować i które są przedmiotem obowiązkowych ustaleń w zakresie egzekwowania ich stosowania.</p>

Uzasadnienie

Należy przyznać odpowiednią rolę regionom i władzom lokalnym w zakresie określania sektorów i podsektorów zagrożonych przenoszeniem emisji dwutlenku węgla w celu zmniejszenia ryzyka utraty konkurencyjności oraz miejsc pracy w tych przedsiębiorstwach, ze szczególnym odniesieniem do MŚP.

Inwestycje w energochłonnych sektorach z reguły wymagają dużego kapitału i długiego okresu uruchamiania. Dlatego dla przedsiębiorstw tym ważniejsze są godne zaufania i przewidywalne warunki ramowe. Podjęcie rozważań, w jaki sposób uwzględnić tę szczególną sytuację energochłonnych sektorów, dopiero w 2011 r., nie zapewnia przedsiębiorstwom pewności planowania. Wiadomo, że niepewność co do przyszłych warunków ramowych już teraz prowadzi do odkładania inwestycji w czasie lub wręcz do przenoszenia ich do państw trzecich. Dlatego wzywa się Komisję do podjęcia odpowiednich rozważań tak szybko, jak to możliwe oraz do podania swoich planów do wiadomości publicznej.

Poprawka 12

Artykuł 1 ustęp 21 (artykuł 27 ustęp 1)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu systemu wspólnotowego małe instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 25 MW, w przypadku których zgłoszone do właściwego organu emisje, z wyłączeniem emisji z biomasy, w każdym z poprzednich trzech lat wynosiły poniżej 10 000 ton równoważnika dwutlenku węgla, i które są objęte środkami prowadzącymi do równoważnego wkładu na rzecz ograniczenia emisji, jeżeli dane państwo członkowskie spełnia następujące warunki:</p> <p>(a) informuje Komisję o każdej tego rodzaju instalacji, określając zastosowane równoważne środki;</p> <p>(b) potwierdza, że stosowane są rozwiązania w zakresie monitorowania umożliwiające stwierdzenie, czy w dowolnym roku kalendarzowym emisje z instalacji nie wyniosły 10 000 lub więcej ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z wyłączeniem emisji z biomasy;</p> <p>(c) potwierdza, że jeżeli jakakolwiek instalacja w dowolnym roku kalendarzowym wyemituje 10 000 lub więcej ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z wyłączeniem emisji z biomasy, lub jeżeli równoważne środki przestaną być stosowane, instalacja zostanie ponownie włączona do systemu wspólnotowego;</p> <p>(d) publikuje informacje, o których mowa w lit. a), b) lub c), celem umożliwienia opinii publicznej wyrażenia swojego stanowiska na ich temat.</p>	<p>1. Państwa członkowskie mogą, <u>uwzględniając również opinię właściciela instalacji</u>, wyłączyć z zakresu systemu wspólnotowego instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 25 MW, w przypadku których zgłoszone do właściwego organu emisje, z wyłączeniem emisji z biomasy, w każdym z poprzednich trzech lat wynosiły poniżej 10 000 ton równoważnika dwutlenku węgla, i które są objęte środkami prowadzącymi do równoważnego wkładu na rzecz ograniczenia emisji. <u>Państwa członkowskie określają takie środki we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi na podstawie odpowiednich wytycznych przyjętych przez Komisję.:</u></p> <p><u>2. Instalacje, o których mowa w ustępie 1, mogą zostać wykluczone z systemu wspólnotowego, jeżeli dane państwo członkowskie spełnia następujące warunki:</u></p> <p>(a) informuje Komisję o każdej tego rodzaju instalacji, określając zastosowane równoważne środki;</p> <p>(b) potwierdza, że stosowane są rozwiązania w zakresie monitorowania umożliwiające stwierdzenie, czy w dowolnym roku kalendarzowym emisje z instalacji nie wyniosły 10 000 lub więcej ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z wyłączeniem emisji z biomasy;</p> <p>(c) potwierdza — <u>po konsultacji z władzami lokalnymi i regionalnymi</u> — że jeżeli jakakolwiek instalacja w dowolnym roku kalendarzowym wyemituje 10 000 lub więcej ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z wyłączeniem emisji z biomasy, lub jeżeli równoważne środki przestaną być stosowane, instalacja zostanie ponownie włączona do systemu wspólnotowego;</p> <p>(d) publikuje informacje, o których mowa w lit. a), b) lub c), celem umożliwienia opinii publicznej wyrażenia swojego stanowiska na ich temat.</p>

Uzasadnienie

Celem jest uzyskanie informacji dotyczących środków na rzecz redukcji emisji wprowadzanych w życie na szczeblu regionalnym z uwagi na fakt, że dla tego typu małych instalacji pozwolenie na działalność wydają władze regionalne.

Bruksela, 8 października 2008 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE